

[Voigt.]

Han kom ind i folketinget med stor styrke, er her stadig, forbliver her og vil fortsat sammen med mange hundrede tusinde danske borgere kæmpe imod de gamle sære mænd og det gammeldags system, de lever under.

En enig gruppe vil bl. a. ud fra det, jeg her har nævnt, til hver en tid hævde, at denne sag er klart politisk, lige så klart som dette høje tings formand hedder hr. Karl Skytte. Uanset hvor meget de ærede medlemmer, specielt hr. Schlüter og hr. Ninn-Hansen og ikke mindst det højtærede medlem hr. Hilmar Baunsgaard i samråd med den samlede presse og tv forsøger at forklare befolkningen noget andet, så er vi hamrende ligeglade. Vi kunne aldrig finde på at forsøge at ændre vor mening, et synspunkt, vi er stolte af.

Måtte de besindige medlemmer af dette høje ting dog komme til fornuft og indse, at hr. Glistrups sag er politisk.

Wamberg (FP):

Som bekendt anvender anklagemyndigheden statsautoriseret revisor Lundgaard Andersen til at revidere hr. Glistrups regnskaber. I foråret 1973 besværede en af mine mangeårige klienter sig over, hvorledes han blev flået af skattemyndighederne og derfor overvejede at flytte sine virksomheder til udlandet. Jeg anbefalede ham at søge hr. Glistrups assistance, så han på lovlig vis kunne slippe noget billigere. Senere fortalte denne klient mig, at han havde fulgt mit råd efter at have spurgt sin gamle skolekammerat og mangeårige gode ven, Lundgaard Andersen, om en pæn mand, som han anså sig selv for at være, kunne gå til hr. Glistrup, en mand, der blev skrevet så meget skidt om i aviserne. Dertil havde Lundgaard Andersen svaret: du har aldrig fået noget bedre råd. Nu har jeg haft 40 mand heltidsbeskæftiget over et år med at kulegrave Glistrups regnskaber for de sidste 20 år, og efter min bedste overbevisning som statsautoriseret revisor kan der ikke sættes en plet på Glistrups regnskaber, så du kan ikke søge ham hurtigt nok.

Lundgaard Andersen havde næppe givet en god gammel ven dette råd, hvis der havde været noget grundlag for den sag, der er blevet rejst.

Hvis sagen mod hr. Glistrup virkelig var så alvorlig, som den blev lagt op fra starten efter daværende justitsminister K. Axel Nielsens ordre i 1972, hvor politiet foretog ransagelse og beslaglæggelser både på hr. Glistrups kontor og på hans private bopæl, og hvor samtlige offentlige medier blev brugt til at udbasunere for den undrende befolkning sigtelse om skattesvig, åger, bedrageri med meget mere, så måtte det undre store dele af den samme befolkning, at den sigtede aldrig blev fængslet for sine påståede grove forbrydelser, som det ellers gøres i den slags sager. Nok så og læste man — særlig når fremskridtspartiets gallupstal steg — hvilken skrækkelig forbryder hr. Glistrup og alle hans tilhængere var, men fængsling kom aldrig på tale, og beskyldningerne forblev sigtelser, der kun blev gentaget i stor opsætning ved passende lejligheder, som f. eks. op til valget i 1973 og op til kommune- og amtsrådsvalgene i 1974.

Først da hr. Poul Hartling i maj 1974 havde besluttet sig til et junivalg og derfor havde brug for et våben imod fremskridtspartiet, blev der i al hast fabrikeret et såkaldt anlageskrift, der resulterede i, at sigtelserne blev til anklager. Dette til trods for at rigsadvokaten så sent som i går oplyste, at anklagerne imod hr. Glistrup omhandlede, hvad rigsadvokaten havde beskæftiget sig med helt fra 1964 og indtil nu.

Ved undladelse af fængsling tillod man i øvrigt, at hr. Glistrup fortsatte sin påståede forbryderiske virksomhed, en virksomhed, der fortsætter den dag i dag med det resultat, at den påståede millionsvindler stadig vokser.

Det må også undre, at man imod al praksis i forbindelse med sådanne påståede grove forbrydelser standsede retssagen, da valg blev udskrevet den 5. december 1974, selv om det udlægges som venlighed, hvad ingen skal lastes for. Det er imidlertid nærliggende at drage den slutning: kan sagen stoppes i nogle måneder, hvorfor så ikke stoppe den, til hr. Glistrup ikke længer er medlem af folketinget? Og det mener de øvrige partier jo ikke varer så længe, for det er en sådan udsættelse og alene en sådan udsættelse af strafforfølgelsen, som immunitetsspørgsmålet drejer sig om, og ikke et spørgsmål om at unddrage den almindelige borger hr. Glistrup fra retsforfølgelse, der i